

بیا خیر

روزنامه فرهنگی سیاسی

شماره اول - فروردین ۹۴

ما و هسته ای، شما همه

• مذاکرات:

تأثیراتی که مذاکرات بر طرف مقابل داشته، تا به امروز نه تنها مثبت نبوده بلکه آنها را گستاخ کرده است

تا جاییکه وندی شرمن میگوید: فریب در دی ان ای ایرانیهاست.

کری: در صورت عدم توافق همه گزینه ها روی میز است.

و اوباما در پیام نوروزی خود اعلام میکند: بعضی ها در ایران نمیخواهند توافق شکل بگیرد.

آمریکا همواره در پایان زمان تعیین شده برای مذاکرات با لحنی تندتر به مذاکرات ادامه میدهد تا بتواند به اهداف خود برسد.

رفتار آمریکاییها در مذاکرات بسیار غیر منطقیست، آنها با زیاده خواهی محض میخواهند به همه خواسته های خود برسند و این دیگر مذاکره نیست، زورگوییست و ملت ایران زیر بار زورگویی نمیرود.

آمریکاییها اعلام میکنند که از حمله اسرائیل به ایران جلوگیری کرده اند. کشوری

که سابقه کشتار مسافران هواپیمای ایرانی را دارد آیا به فکر آسایش و امنیت

مردم است؟ بدون شک اگر برای آنها مقرون به صرفه بود، لحظه ای از اینکار دریغ نمیکردند.

یکی از اهداف آمریکا در مذاکرات، حفظ امنیت اسرائیل است که چه به

توافق برسیم و چه نرسیم اسرائیل روز به روز ناامن تر خواهد شد.

• بهانه ای بنام هسته ای:

سوالی که پیش می آید اینست که آیا اگر ایران هسته ای را کنار بگذارد، همه تحریمها برداشته میشوند؟

و آیا دیگر ایران تحریم نخواهد شد؟

جواب این سوالها کاملا واضح است، «خیر»

مگر پیش از هسته ای ایران تحریم نبود، در مذاکرات هم تا به

الآن تعلیق تحریمهای هسته ای به توافق دوطرف رسیده است.

دشمن بهانه هایی از جمله حقوق بشر، حقوق زن و ... را دارد و

اگر این بهانه ها هم برطرف شوند، بهانه های تازه تری میتراشد.

کشوری درباره خطر بمب اتم حرف میزند که خود دارای بمب اتم است.

کشوری درباره حقوق بشر حرف میزند که با مشکلات فرگوسن، حقوق

سیاهپوستان و ... مواجه است.

اینها همه تجربه ایست برای بالا رفتن بینش ملت ایران.

تجربه دو سال تعلیق موقت غنی سازی

در دولت محمد خاتمی، نشان داد حتی اگر این

کارها صورت بگیرد و ایران نظنن را پلمپ کند، منجر

به همکاری طرفهای غربی-آمریکایی نخواهد شد. این

تجربه ها همگی خوب است به شرطی که ملت ایران

بیدار باشند و بدانند که چه اتفاقی در حال رخ دادن

است.

برخی چنان وانمود میکنند که اگر با آمریکا بر سر

میز مذاکره بنشینیم و درخواستهای آنها را قبول کنیم همه

مشکلات ما حل خواهد شد، اما اینگونه نیست مگر در سالهای

۸۲ و ۸۳ عقب نشینی نکردیم؟ چه اتفاقی افتاد؟

نباید گذشته را فراموش کنیم، آمریکایی ها بارها ثابت

کردند که غیر قابل اعتماد هستند.

نباید گمان کرد که تحریمها بخاطر

هسته ایست.

نباید گمان کرد که در صورت عدم توافق، جنگ

خواهد شد، بلاشک اگر برای آمریکا، جنگ

با ایران، راحت بود، لحظه ای درنگ نمیکرد.

اینها تهدیدهای پوچ و توخالیست که سالها را با آن

میگذرانند.

کسی در این شک ندارد که جنگهای مقاومت لبنان با

اسرائیل و جنگهای مقاومت فلسطین با اسرائیل، جنگ ایران

و آمریکاست و آمریکا قدرت خود را در مقابل ایران

ازمود و با شکست مفتضحانه روبرو شد و فکر جنگ

مستقیم با ایران را هم نمیکند. ملت ایران به این تهدید

به عنوان یک شوخی نگاه میکنند.

• توافق خوب:

وقتی برای هسته ای خون ریخته شده، وقتی هزینه شده

، وقتی بعضی تحریمها به بهانه هسته ای بر این مردم تحمیل شده

چه کسی باید جریمه آن را پردازد؟

وقتی برای استقلال از نفت و برای ملی شدن صنعت هسته ای

میجنگیم و میدانیم در آینده به آن (در پزشکی، تولید انرژی

، کشاورزی و ...) به شدت نیازمندیم (کما اینکه با ملی

شدن صنعت نفت کمک بسیاری به کشور شد):

نباید از آن عقب بنشینیم، نباید آن را

متوقف یا حتی کند کنیم.

باید اجازه تحقیقات و پژوهش در زمینه هسته ای را

داشته باشیم.

وقتی دشمن از هیچکاری برای اختلال در سیستم

هسته ای کشور دریغ نمیکند، چرا باید فردو که

دسترسی و نفوذ به آن سخت است بسته شود؟

کشوری که طبق گفته مسوولان به ۱۹۰ هزار سو(معادل حداقل ۱۱۰ هزار

سانتریفیوژ نسل اول) نیاز دارد و هم اکنون فقط ۱۹ هزار سانتریفیوژ دارد

، نه تنها باید از نسلهای بعدی استفاده کند بلکه باید بر تعداد آنها اضافه

کند.

نباید هیچکدام از دستاوردهای هسته ای تعطیل شوند. بسته شدن، یا

حذف بعضی از دستگاه ها و دستاوردهای هسته ای، علاوه بر نادیده

گرفته شدن خون شهدای هسته ای، هزینه های کشور نیز از بین

میروند.

اگر طرفین به توافقی رسیدند، زمان اجرای تعهدات برای دو طرف یک

زمان مشخص باشد، تا اعتمادسازی بین دوطرف ایجاد شود.

سابقه کدام طرف در اجرای تعهدات خراب است؟ ایران که بخاطر تعهداتش ۲

سال غنی سازی را تعلیق کرد یا طرف غربی که در سال ۲۰۰۳ به هیچ کدام از

تعهداتش عمل نکرد؟

پس دلیل بی اعتمادی آنها چیست به جز بهانه داشتن برای ادامه تحریمها؟

اوباما اعلام میکند «از سرگیری تحریمها وابسته به آژانس

است نه شورای امنیت»

در بیانیه موگربینی زمان تعلیق تحریمها(و نه لغو تحریمها) پس از راستی آزمایی اعلام

میشود و کاخ سفید لغو تحریمها از ابتدا را ناعاقلانه میدانند.

با این حال چه کسی باید طرف مقابل را راستی آزمایی کند؟

• خدقوت آقای ظریف:

تیم مذاکره کننده، ماموران جمهوری اسلامی ایران هستند و حمایت از آنها بر همه

ملت واجب است و کسی حق توهین به آنها را ندارد.

این تیم به پشتوانه ملت است که میتواند به توافق خوب برسد، تیم مذاکره کننده

تیمی کاربلد است و میدانند چگونه توافق کنند که طرف مقابل نتواند آن را به نفع

خود مصادره کند. لذا هرگونه نقدی به ایشان می شود، فقط به جهت پیشرفت

کشور است.

به تیم مذاکره کننده و به ویژه دکتر محمدجواد ظریف خدقوت میگوییم.

• سخنی با دوستان انجمنی:

مطلب اول، کاش این بحث های حزبی را تمام میکردید، ملت از حزب و حزب بازی متنفر شده اند

و این را در انتخابات سال ۹۲، با رای دادن به اعتدال به همه نشان دادند، شما گمان کرده اید

که مذاکره کنندگان قبلی در مذاکرات چه میکردند؟ آیا این چیزی جز تخریب حریف و تشویش

اذهان عمومیت؟

مسایلی همچون رفع تحریمها، هسته ای و ... منافع ملیست و همه از آن شاد خواهند شد،

همانگونه که توهم رفع تحریمها اینگونه شادی در مردم ایجاد کرد.

اما مطلب دوم اینکه، از کجای تفاهم نامه استنباط کردید که:

۱. هیچکدام از دستگاه ها و تاسیسات ایران تعطیل نخواهد شد؟

۲. پیشرفته ترین نسل سانتریفیوژها در مدار باقی خواهند ماند؟

۳. تحریمها در روز امضای توافق نامه لغو خواهد شد؟